

קלטת 94ב

...{הוא} פגש ב.. פגש באיש אחד, שהוא קרוב, קרוב משפחה שלי והוא ביקש מהאיש הזה, הוא ביקש אותו: "תראה לי איפה לקנות לחם" הוא בא, רבי ישראל בא ביום חמישי, ואנחנו, ואנחנו, המשפחה שלי, ההורים שלי האמא והאבא, התחילו לאפות לחם למכירה ביום ראשון [..]

וביום חמישי הוא בא, וכשפגש את הקרוב שלנו, אז הוא הביא אותו אלינו.. [...]

לבית לקנות לחם, ונשאר לנו שתי כיכרות לחם, {.....} בהבית, בהבית של ההורים שלי היו עוד, עוד אחים, עוד אחים היו יותר, יותר קטנים ממני, והיה גם כן יותר מבוגרים, יותר גדולים ממני נו, והשם יתברך סיבב, שאני, אני הוצאתי את הכיכר לחם להאיש הזה ותכף כשראיתי אותו, אז, אז נבהלתי מאוד מהצורה שלו ומהדיבור שלו {...} ראיתי, עוד לא ראיתי אדם כזה הקדושה, החן של הקדושה היה על פניו ועל כל דיבור שלו התפעלתי מאוד, התרגשתי מאוד, וחשבתי: "אולי.., אני מתפלל להשם יתברך שיזמין לי, אולי זה, אולי זה, זה האיש יהיה לי טובה ממנו אולי יהיה לי ישועה ממנו?"

אז, אז חשבתי, אבל איך אפשר לי להיות קשר איתו, הלא הוא אני חשבתי שהוא מהצדיק נסתר, מהל"ו צדיקים, צדיק נסתר צדיק נסתר יכול לעשות קפיצת הדרך מחר לנסוע לירושלים אבל אני לא יהיה לי ממנו כלום, אני לא יודע מאיפה הוא, ואיפה הוא רוצה ללכת איך יהיה לי קשר איתו?

כמו שאני חושב את זה, והוא החזיק היד בכיס להוציא כסף {בשבילי} אז הוא אמר לי: "אולי אפשר לי לאכול את הלחם בבית שלכם?" טוב, הרגשתי שהוא יודע, מה שאני חושב [קורא את המחשבות]

אני חושב, איך, איך יהיה לי קשר איתו? והוא הישועה אני אמצא אצל האיש הזה, מה, מה, כל מה שאני צריך, אבל איך יהיה לי קשר? אז הוא שאל אותי: "אולי אני יכול לאכול אצלכם את הלחם?"

נו, הוא שילם כסף, והבית שלנו, ההורים שלי היו עניים, עניים גדולים, ו.. והאבא שלי היה עיוור, סגי נהור, סגי נהור

נו, והבית היה כמו המערה של רבי שמעון, המערה, כמו מערה, כמו מערה אין, אין מקום איפה לשבת, ואנחנו, היה, אנחנו היינו בתוך הסעודה, ולברך ברכת המזון ולקרוא קריאת שמע ולשכב, ולישון, כי צריכים לקום לעשות חלה ולחם נו, אז אני חשבתי, האבא וודאי לא יסכים ואני בעצמי, אני לא יכול להכניס אורח בלי רשות האבא

והתביישתי לשאול את האבא, אם, אם, אם האיש הזה יכול לאכול את הלחם בהבית, בבית שלנו? הוא יגיד לי: "מה אתה חו.. מה? מה אתה אומר? יש מקום איפה? אנחנו צריכים כבר לקרות קריאת שמע ולשכב, ולישון, ו.. ואיך הוא?" {כן}

אז, אז התחזקתי מאוד ואמרתי: "יהיה מה שיהיה, אפילו אם יכה אותי ויבזה אותי אבא, אני אשאל אותו" אז אני שאלתי: "אבא כך את הכסף של.."

...האיש הזה מבקש, הוא רוצה לאכול את הלחם אצלנו בבית"
 אז הוא אמר לי: "כן, כן, כן", אדרבא, נשאר לנו איזה, איזה חלק על, על {נפט}
 וזה היה קצת תבשיל עדשים ואורז, היה קצת תבשיל
 אז אם האבא שלי אמר לי: "כן", ראיתי שזה ישועה בשבילי
 הוא שאל אותי, אני חשבתי, והוא שאל אותי, ואני שאלתי את האבא
 וראיתי את ההשגחה, שזה מכל צד, כמו אצלך בשידוך
 זה השגחה, השגחה עליונה וחסד גדול
 אז הוא, הוא עשה נטילת ידיים וברך ברכת המזון, והם קראו קריאת שמע
 קריאת שמע וישנו על, על הרצפה, עם הילדים, כמו, כמו עופות
 והוא ישב על יד הדלת על, על המדרגה, על המדרגה, היה מדרגות מהחצר לרדת, כן
 הוא ישב על איזה מדרגה, אבל אני זכיתי לשמוע ממנו ברכה "על נטילת ידיים" ו"המוציא"
 אז ראיתי שזה חסד גדול, שזה צדיק קדוש, כי הדיבור שלו היה קדוש, היה כמו התבודדות
 כמו שמדבר, כמו שאני עכשיו מדבר איתך, ככה הוא היה מדבר להשם יתברך
 כאילו אין, אין בית, אין אנשים, אין, ככה עם השם יתברך
 וראיתי פלא, פלא
 אז נתתי לו את החלק של התבשיל, אז הוא אמר לי:
 "אני לא אוכל רק לחם וזה, וזה בלי סוכר בזה"
 אבל לא היה לנו נפט, לא היה לנו מכונה, מכונת נפט, לא היה לנו, רק, רק פחמים
 צריכים לדעת איך, איך לעשות אש, פחמים
 [איך לעשות אש, איך להכין תה]
 כן, צריכים, {צריכים}..
 אז זה לקח זמן, עד שזכיתי לעשות תה, והם כבר הלכו לישון בתוך הבית
 ואני לא יכולתי להתאפק, אז באמצע העבודה, כשעשיתי, כשעשיתי את האש
 נכנסתי אליו, ואמרתי לו בלחש, שלא ישמעו, אמרתי לו בלחש:
 "אתם יודעים, אתם באתם לטבריה בשבילי, כי אני נמצא במצב קשה מאוד
 מתגברים עליי היצר הרע... אז אני, אני בטוח שהשם יתברך שלח אתכם לטבריה"
 אני לא הכרתי אותו ולא ידעתי
 "ואתם באתם לטבריה בשבילי, ובכן אני מבקש, לא לעזוב אותי"
 אני אמרתי לו בלחש: "לא לעזוב אותי"
 וראיתי שהוא התרגש כל כך
 הוא, הוא התעקש ל... בשביל לצאת את לטבריה ממירון, לא רצה, והיה לו ספיקות, והיה..
 עכשיו ראה שזה היה מתחילה מהשם יתברך, שייצא לטבריה
 ומהלילה, מהלילה הזו, זכינו להתקשר בקשר כזה, שזה היה חידוש נורא
 ותכף נעשה רעש גדול בטבריה
 אני שמי ישראל בער, ישראל בער, אז נעשה רעש בטבריה:
 "אוי וי, רחמנות גדול, ישראל בער נעשה ברסלבר"
 [התנגדו, התנגדו כולם]
 כן, כולם
 נו, והאבא והאמא שמעו על זה, הם לא הקפידו כל כך
 אבל בא אליהם הגבאי של הישיבה ועוד אנשים נכבדים, לומדים, חסידים, יש להם שם ופרסום
 אמרו לאבא:
 "אתה יודע שישראל בער נעשה ברסלבר?"
 אז הוא אמר להם:
 "הבן, אתם יודעים שהבן שלי הוא ירא שמיים, הוא מקיים כיבוד אב
 אם אני נותן, אם אני שולח לו לתוך האש, אז הוא ילך לאש

אין שום דבר, הוא מקיים כיבוד אב יחיד בעולם
אז אני לא מודאג, הוא יבוא מהישיבה.."
אני, אני, אני הייתי בישיבה, עם רבי ישראל למדנו ביחד, יצא לי שם שאני נעשיתי ברסלבר
אז אני באתי מהישיבה ביום חמישי, אני באתי מישיבה, אז אמר לי האבא:
"תדע בני, שהיה אצלי הגדולים והישיבה, ואמרו לי שנעשית ברסלבר
אני מבקש אותך שלא לצער אותי, אני נותן לך רשות, אתה קרליני, אני קרליני
אני נותן לך רשות, אם, אם, אם אתה רוצה להיות גור, או, או ליובביטש
או איזה מין חסידות שאתה רוצה אתה תוכל להיות, רק בקשה אחת יש לי, לא להיות ברסלבר"

כן
[ככה האבא אמר: "לא להיות בכלל ברסלבר"]
כן, "רק ברסלבר לא, לא, איזה חסידות שאתה רוצה אתה, אתה יכול
אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה, רק לא, לא, בלי להיות ברסלבר"
אז זה הפעם הראשונה שעברתי על כיבוד אב, ואמרתי לו:
"אבא, הכל אני אשמע לך, רק דבר הזה לא, אני לא יכול לשמוע לך"
{ "מדוע נהיית?" }
אז הוא ראה, מה זה? זה נורא מאוד, הוא, הוא, הוא מקיים כל, כל ימי חייו
כל, כל הימים כיבוד אב במסירת נפש, ועכשיו הוא.. מה, מה, מה
נו, אני הלכתי עם רבי ישראל, שהוא אמר לי, שהוא רוצה להיות בבית הכנסת.. באיזה בית הכנסת
והוא צריך להגיד חצות ולהניח תפילין ולהתפלל ולהתבודד
אז הלכתי מבית הכנסת לבית הכנסת, וכולם סגורים, ולא היה לנו מקום
אז, אז נפל בדעתי, שיש בית הכנסת של הצדיקים הקדושים שהיו לפני מאה שנה
תלמידי הבעל שם טוב, הם היו צדיקים קדושים
רבי אברהם, רבי אברהם קליסקר, וזקנו של רבינו רבי נחמן, רבי נחמן הורודנקר, רבי נחמן
רבינו הקדוש הוא על שם, על שמו, על שם זקנו, כן, והוא.. צדיקים קדושים
הם התפללו בבית הכנסת זה
והם בנו הבית הכנסת, והשתדלו במקום שקרוב, שיהיה קרוב מאוד להים, כדי לטבול ולהתפלל
{ אחרי לטבול }
אבל בחורף שהיה קשה, היה, היה המים מגביהים עצמם למעלה, היה מים הרבה, והיה הים הוא
היה מגביה עצמו, ונכנס הים לתוך הבית כנסת, ככה, עד, עד העיניים
אז לא יכלו, לא יכלו להתפלל, אז השאירו על כמה, על חודש, שני חודשים,
השאירו את הכל, כל השולחנות ו.. כן
והבית הכנסת הזה היה פתוח, מה יש? { .. }, לקחו הספרים והכל, רק השולחנות
אז נכנסנו לבית הכנסת הזה לתוך הים, וישבנו כל הלילה, והוא למד איתי תורה מ"ליקוטי מוהר"ן"
וזה היה מעשה, האמא שלי היא דאגה עליי, כי היא ראתה שאני לא נמצא
כי כבר, כבר {קרוב}, קרוב לאור היום, ואני לא נמצא, אז היא חשבה:
"מי יודע, מי יודע? מי יודע?"
היא יודעת שהיה, בא איזה, איזה בן אדם שקנה לחם, והוא אכל
אבל איפה, איפה האיש, ואיפה ישראל בער?
היא הלכה מבית הכנסת לבית הכנסת לחפש אותי בבכיות גדולות, הוא {ולא מצאה אותי}
היה סגורים, אז היא בכתה מאוד, וקולה נשמע בכל העיר, טבריה היה עיר קטנה
וכולם באו: "מה, מה זה? מה זה הקולות?"
הם חשבו, חס ושלום, שיש איזה נפטר, שנפטר מישהו, הם, הם באו בבוקר ושאלו:
"מה היה הבכיות? מה היה הצעקות?"
היא סיפרה להם:
"איזה בן אדם בא, בא, וקנה לחם ואכל אצלנו, וככה, וככה, והוא הלך איתו, ולא, ולא נמצא בבית",
אז, אז כולם ידעו..

רבי ישראל הלך להתפלל בבית הכנסת, אז הם כולם מכירים אותו רק אני, כי אני לא, לא יצאתי מטבריה, כי לא היה לי כסף לנסוע למירון, לא על כל פנים מהלילה הזו, ברוך השם עד היום, אני עושה לך, אני מספר לך בקיצור כי אין לי כח לדבר..

[כן]

דיבורים {הרבה}, אבל, אבל העיקר איך סיבב השם יתברך סיבות, איך זכיתי איך זכיתי לידע מרבינו

ראשית כל לא ידעתי, לא ידעתי מרבינו, לא ידעתי מהשם ברסלב {וסיבב} שנודע לי שיש ספרי ברסלב, שאסור לקרוא בהם וברוך השם אני מחזיק מעמד, החזקתי, ניצחתי כולם, וצחקתי מהם הם צחקו ממני, אבל אני צחקתי מהם אוי...

...הביא את רבי ישראל, הוא הוציא אותו בכח ממירון, והביא אותו לטבריה והביא אותו מהחמור ישר לבית שלי, כן, ונעשה בריאת עולם, מאין ואפס...

...{עשה} דבר כזה, שאני הייתי ילד עני, ואני הייתי מדוכא, מדוכא מאוד וגם כן לא היה לי, אני לא הייתי כשרוני, לא היה לי מח כזה ללמוד וזה [פשוט] ...{....}

...בצפת היה גר זקן אחד, זקן גדול, קוראים לו, קראו לו בשם רב אלפנדרו הוא היה אדם גדול ומפורסם בכל העולם, אתה יודע {מ'מ} זה? [לא, לא שמעתי עליו]

לא שמעתי עליו? איך זה? נו, אתה אדם צעיר, ואני זקן, אני ואני שמעתי מהרב הזה בטבריה, שהוא אדם גאון גדול וחכם גדול, וירא שמיים גדול הוא היה תקיף מאוד נגד הרבנים שהם, שהוא, שהוא הבין שהם לא, לא בסדר אז הוא לא השגיח מה שהם רבנים, הוא אמר האמת הוא גר, היה גר בצפת, והוא היה בכל, קם בכל לילה בחצות לילה ובוכה לפני השם יתברך על החורבן בית המקדש, {{....}} הוא היה גאון, אבל הוא היה ירא שמיים גדול, והוא היה קם בכל לילה בחצות ובכה לפני השם יתברך מאוד בדמעות אני לא הייתי בצפת, אבל שמעתי, שמעתי ממנו והוא בא בחורף לטבריה בשביל לעשות את האמבטיות ב"חמי טבריה" אז הספרדים הם, הם ידעו כולם, שהוא אדם גדול, אז הם נתנו לו חדר אצלם, אצל הספרדים ברבי מאיר בעל הנס, ונתנו לו חדר ואני שמעתי שהרב אלפנדרו נמצא אצל הספרדים, אצל הספרדים אז הלכתי אליו, זה היה כבר אחרי שנעשיתי ברסלב, אחרי הפטירה של רבי ישראל אחרי שהוא נפטר רבי ישראל

ואני נכנסתי אצלו ובקשתי אותו: "אני רוצה לזכות לשמש אותו" והוא ראה שהוא, זה בלב שלם, זה, הוא היה מבין, אז הוא נתן לי רשות לשמש אותו הוצאתי לו את הנעליים, וסידרתי לו את המיטה, והבאתי לו תה, איזה שימוש עבר כמה ימים, ואני התפללתי פעם אצל הספרדים, ואני התפללתי כמו כמו שראיתי אצל רבי ישראל תפילה, וגם אמרתי "ליקוטי תפילות" ותהלים בדמעות, בהתעוררות, בהתלהבות, והוא שמע בהחדר שלו אז כשגמרתי את התפילה, ובאתי לשמש אותו, ושאלתי אותו:

"מה הוא צריך, מה הוא רוצה, תה? איזה דבר מה שהוא צריך"
אז הוא אמר לי:
"אני לא צריך כלום, אני רוצה, אני לא רוצה שאתה תשמש אותי"
הוא לא ידע שאני ברסלב, שאני, רק הוא שמע הקול של התפילה, אז הוא אמר לי:
"אני לא רוצה שאתה תשמש אותי"..."

...אני הייתי בן עשרים ושנים, בן עשרים ושלוש, והוא היה איש זקן וגאון כזה
{ולא יודע}, איך גאון כזה, לא, ואני פשוט, אני אברך פשוט ו...
היה קשר בינינו, וראיתי שהוא מדבר איתי על כמה דברים, על כמה דברים
{ו... התכוונתי לדעתו}

כן

והוא היה לו איזה דברים שהוא היה צריך להתייעץ עם, עם איזה בן אדם, והוא התייעץ איתי
ואני אמרתי לו האמת, אז הוא, הוא, הוא, הוא הבין, שאני איש אמת, ואומר אמת
והיה קשר בינינו, והוא שאל אותי: "איך הפרנסה?"
אז אמרתי לו: "אני בן ישיבה, אני לומד בישיבה"
"ואיך הפרנסה? יש לך פרנסה? יש לך", הוא התעניין.. ושאל אותי, אז אני סיפרתי לו:
"אני למדתי בישיבה, ואחרי שנעשיתי חסיד ברסלב, הם, הם לא רצו להחזיק אותי בישיבה
ברסלב, אולי הוא יעשה אחרים, אולי, אולי, לא רצו
אבל אף על פי כן הם לא יכלו לדחות אותי, אני לומד שמה מזמן, מהבר מצווה
אז הם נתנו לי פחות מכל, מכל, מכל, מכל בני הישיבה, אני קיבלתי פחות מהם"
נו, אז סיפרתי לו, שהחיים שלי ככה בדוחק גדול
וסיפרתי לו, שהם נותנים לי פחות מן האחרים, בשביל שאני מחסידי ברסלב
והוא שמע את זה
בעוד איזה ימים באו לבקרו הרבנים של האשכנזים, ורצו לקחת אותו לבקר בהישיבה שלהם
בהישיבה אצל רבי מאיר בעל הנס, של האשכנזים
ובאו אליו, היה הרב, הרב והגבאי של הישיבה, ועוד, ועוד בן אדם אחד, היו שלושה
והם באו אליו, כמו, בכבוד {ובהערצה}, ודיברו אתו, והוא אמר להם:
"מדוע אתם נותנים לאיש הזה פחות, פחות? אין לו פרנסה"
אז הם, הם אמרו לו:
"הוא איש יקר, הוא, הוא, הוא בן אדם עובד השם, אבל הוא לומד תמיד תהלים, תפילות
וזה לא בן ישיבה, ישיבה הוא רק למדן, אבל הוא לא, לא, לא שומר הזמן של הישיבה
הוא הולך בין הרים ו... הוא איש כשר, אבל לא בן ישיבה
מה שאנחנו נותנים לו, זה רק, רק, רק מצד החסד, שאנחנו מרחמים עליו" {...}
נו, אז הוא, אז הוא התרגז עליהם ואמר להם:
"שהתהלים שלו, יותר חשוב אצל השם יתברך מהלמדן שלכם, מהלמדנים שלכם"
אוי, אוי, אוי, אוי...

...כל הזמן, ואני ירדתי אליו כל, כל יום
אבל לא זכיתי לשמש אותו, כי הוא לא רצה בשום אופן
והוא, וראיתי שהוא, כשסיפרתי לו, שאני מחסידי ברסלב, שאני..
סיפרתי לו מה שאני סובל, מה, כן
אז הוא אמר לי: "חסיד ברסלב, זה, זה דבר יקר מאוד, זה דבר חשוב מאוד"
כן, ככה הוא
...נו...

...{שחילק} כבוד להרב, להרב שבא אליו, {לא היה לו}..

נו, בסוף הם, בשביל שהוא, שהוא אמר להם על זה, אז הם, הם נתנו לי הוספה
חצי לירה לחודש
אחרי, אחרי שהוא דיבר איתם
אוי, אוי, אוי, אוי...

...אדם גדול, מפורסם בכל העולם, גאון קדוש זה..
רב אלפנדרי, תשאל כל הספרדים, מי לא, מי לא שמע? מי לא יודע?
אתה צעיר ולא, וזה לא.. אולי הוא נפטר כבר לפני שנולדת
אבל עד היום השם שלו הוא גדול מאוד, הרב אלפנדרי
תתעניין ותשאל אצל הספרדים על הרב אלפנדרי, על זה..
הוא עשה ספרים הרבה, והוא היה אדם מפורסם בארץ ישראל ובכל העולם...

סוף קלטת 94ב